

چه گونه مارکو روبیو ونزوئلا را از دور اداره می کند؟

تقدیر اقتصادی

گزارش تحقیقی نیویورک تایمز

اشاره

دولت مادورو در سال‌های آخر فعالیت خود هر مخالفتی را تحت عنوان نبرد بین «دولت انقلابی» و «متجاوزان امپریالیست» سرکوب می‌کرد و با این ادعا حملات به دانشگاهیان، روزنامه‌نگاران، سازمان‌های مردم‌نهاد و اتحادیه‌های کارگری را پیش می‌برد. این دولت همه‌ی نهادهای مردمی را ابزارهایی می‌خواند که خارجی‌ها، تحت مدیریت سیا، تأمین مالی کرده‌اند و هدف‌شان تضعیف «دولت انقلابی» است. هر صدای متفاوت از صدای دولت به‌عنوان دشمن، به‌عنوان عامل امپریالیسم، مورد آزار و اذیت و سرکوب قرار می‌گرفت. سپس ناگهان کارگزاران همین دولت، همین دستگاه و سازوکاری که مخالفان را تحت عنوان عامل امپریالیسم سرکوب می‌کرد، ظرف یک شبانه‌روز گوش‌به‌فرمان ترامپ و مارکو روبیو شدند و اکنون فرامین آن‌ها را موبه‌مو اجرا می‌کنند.

تجربه‌ی ونزوئلا به‌خوبی نشان می‌دهد که چه‌گونه اقتدارگرایی هر پروژه‌ی مترقی را از درون تهی و به ضد خود بدل می‌کند. در عین حال، نشان می‌دهد مؤثرترین کاری که برای تخریب چهره‌ی چپ و مبارزات ضدامپریالیستی و حتی هر راهبرد مترقی در جهان امروز می‌توان کرد آن است که دیکتاتوری‌های سرکوبگری مانند آن‌چه در ونزوئلا وجود داشت را «دولت چپ‌گرا» بنامیم. باید پرسید: این چه‌گونه دولت ضدامپریالیستی بود که بعد از ربودن غیرقانونی رئیس دولت، خود به کارگزار عریان امپریالیسم بدل شد؟

آن‌چه می‌خوانید ترجمه‌ی گزارش تحقیقی «نیویورک تایمز» است با عنوان «چه‌گونه مارکو روبیو از دور ونزوئلا را اداره می‌کند» که در تاریخ یازدهم ژوئیه منتشر شده است. نویسندگان گزارش، تایلر پیچر **Tyler Pager** و آناتولی کورمانایف **Anatoly Kurmanaev** هستند. تایلر پیچر خبرنگار تایمز در حوزه‌ی کاخ سفید است که به‌طور مشخص اخبار دولت دونالد ترامپ را دنبال می‌کند. آناتولی کورمانایف نیز خبرنگار حوزه‌ی امریکای لاتین و ونزوئلا در نیویورک تایمز است. این گزارش فریب‌کاری امریکایی‌ها در دفاع از حقوق بشر و دموکراسی و به‌طور ضمنی ابعاد مختلف فساد سیستمی کارگزاران دولت مادورو را نشان می‌دهد. در این گزارش می‌بینیم که چه‌گونه همان عوامل و کارگزاران دولت مادورو که مخالفان خود را تحت عنوان عامل امپریالیسم

چه گونه مارکو روبیو ونزوئلا را از دور اداره می کند؟

سرکوب می کردند خود اکنون در مقام کارگزاران پیشبرد منافع امپریالیستی در ونزوئلا عمل می کنند.

رئیس جمهور ترامپ اوایل امسال در دفتر بیضی شکل همراه با مارکو روبیو، وزیر امور خارجه، نشسته بود که ایده ای به ذهنش خطور کرد. شاید باید آقای روبیو را به طور دائم به کاراکاس، پایتخت ونزوئلا، اعزام کند؛ جایی که نیروهای کماندویی آمریکا افتخارآمیزترین دستاورد سیاست خارجی دوره دوم ترامپ را انجام دادند: دستگیری نیکلاس مادورو، رئیس جمهور کشور.

آقای ترامپ پیشنهاد کرد که آقای روبیو می تواند رهبر بعدی ونزوئلا باشد. و در حالی که دستیاران رئیس جمهور می گویند او شوخی می کرد - و اغلب آقای روبیو را درباره ی مأموریت خارجی دست می اندازد - واقعیت این است که آقای روبیو نیازی به نقل مکان به کاراکاس ندارد. او همین امروز ونزوئلا را از واشنگتن اداره می کند.

طی شش ماه بعد از این که نیروهای آمریکایی در اتاق خواب آقای مادورو را منفجر کردند و او را در دل شب ربودند، آقای روبیو عملاً به نایب السلطنه ی ونزوئلا تبدیل شده است و چنان بر یک کشور مستقل نفوذ دارد که هیچ مقام آمریکایی از زمان ورود پل برمر به بغداد در سال ۲۰۰۳ برای اداره ی عراق تحت اشغال آمریکا نتوانسته است به چنین نفوذی دست یابد.

براساس مصاحبه با بیش از دوازده مقام و فرد نزدیک به هر دو دولت در واشنگتن و کاراکاس که جزئیاتی درباره ی نقش او در هدایت سیاست های کشور ارائه کرده اند (بسیاری به شرط ناشناس ماندن صحبت کردند تا تعاملات خصوصی و بحث های داخلی را توصیف کنند) آقای روبیو اکنون عملاً کنترل امور مالی، توزیع منابع طبیعی و دولت ونزوئلا را در دست دارد.

اگرچه روبیو از زمان به قدرت رسیدن آمریکا به ونزوئلا سفر نکرده است، اما وزیر امور خارجه عمیقاً در تصمیمات و اقدامات روزمره ی آن کشور دخیل است و ارتباط نزدیکی با دلسی رودریگز، معاون رئیس جمهور مادورو، دارد که اکنون به صورت موقت و با تأیید ایالات متحده وظایف ریاست جمهوری را بر عهده دارد. این دو نفر در واتساپ

به زبان اسپانیایی پیام مبادله می‌کنند، شایعات را به اطلاع هم می‌رسانند، تبریک تولد می‌گویند و سلفی ردوبدل می‌کنند.

به‌رغم این رابطه‌ی دوستانه، رابطه‌ی بین آقای روبیو و خانم رودریگز فاصله‌ی زیادی با شراکت دارد. این تجلی قدرت آمریکا در دوران ترامپ است که در آن برنده، بی‌اعتنا به حاکمیت و حقوق بین‌الملل، همه چیز را از آن خود می‌کند.

دولت ونزوئلا به درخواست اظهارنظر پاسخ نداده است. دولت ترامپ به سؤالات دقیق درباره‌ی اختیارات آقای روبیو در ونزوئلا پاسخ نداده است. آقای روبیو نقش خود را کم‌اهمیت جلوه داده و عمدتاً از بحث درباره‌ی نقش‌اش اجتناب می‌کند. او چندین درخواست مصاحبه را رد کرده است.

تامی پیگوت، سخنگوی وزارت امور خارجه، در بیانیه‌ای گفت: «با همکاری مجدد و مدیریت اقتصادی مناسب، ونزوئلا می‌تواند دوباره به‌عنوان شریکی باثبات و شکوفا ظاهر شود که شهروندانش از ثروت طبیعی عظیم و روابط قوی‌تر با ایالات متحده بهره‌مند شوند.»

کنترل مستقیم بر درآمدهای عمومی ونزوئلا، به‌ویژه نفوذ واشنگتن در آن‌جا را از بیشتر کشورهای وابسته به قدرت نظامی و مالی آمریکا متمایز می‌کند. خزانه‌داری آمریکا درآمد حاصل از صادرات ونزوئلا را دریافت می‌کند و سپس آن را به‌تدریج از طریق بانک‌های خصوصی ونزوئلا به آن کشور منتقل می‌کند؛ رابطه‌ای مشابه با توزیع کمک‌هزینه توسط والدین به فرزندان. آقای روبیو و تیمش شرایطی را تعیین کردند که این پول برای چه چیزی و توسط چه کسی خرج شود.

این سیستم به آقای روبیو اجازه داده است تا جلوی بدترین انواع فساد در ونزوئلا را بگیرد. و این موضوع مزایایی برای دولت ونزوئلا به همراه دارد؛ دولتی که از حمایت مؤثر خزانه‌داری آمریکا برای دریافت درآمدها بهره می‌برد، بدون این‌که در برابر طلب‌کاران متعددی قرار گیرد که خواهان بازپرداخت میلیاردها دلار بدهی پرداخت‌نشده هستند. اما این توافق همچنین به آقای روبیو نفوذ زیادی بر خانم رودریگز داده است؛ کسی که برای پرداخت حقوق کارگران و حفظ ارزش پول ملی به این پرداخت پول وابسته است.

چه گونه مارکو رویو ونزوئلا را از دور اداره می کند؟

او همچنین بر اعمال تحریم های آمریکا علیه ونزوئلا نظارت دارد و تصمیم می گیرد چه کسی و چگونه در این کشور تجارت کند. او برای بازسازی بخش نفت و افزایش دسترسی شرکت های آمریکایی تلاش کرده است. از طرف او، خانم رودریگز انتصابات مهم دولتی مانند انتصاب وزیر دفاع را انجام داده است.

از زمانی که ماه گذشته دو زلزله ونزوئلا را لرزاند، آقای رویو تلاش کرده است دولت موقت کشور را تقویت کند. ایالات متحده ۹۰۰ نیروی نظامی به ونزوئلا فرستاده، نزدیک به ۴۰۰ میلیون دلار کمک کرده و مقادیر انبوهی پول نقد به دولت ونزوئلا تحویل داده است.^۱

زلزله ها مأموریت اعلام شده ی آقای رویو برای بازگرداندن ونزوئلا به دموکراسی را پیچیده کرده اند (رویو ماه گذشته اذعان کرد که «این یک عقب گرد است»). اما توانایی کشور جهت بهبود برای هدف نهایی آقای ترامپ حیاتی است: تأمین نفت ونزوئلا در جهت منافع آمریکا.

این توافق بسیار غیرمعمول است و ۸۰ سال پس از آن که ایالات متحده آخرین مستعمره ی رسمی بزرگ خود، فیلیپین، را واگذار کرد، رخ می دهد. اما آقای ترامپ آشکارا اعلام کرده که می خواهد به دوران توسعه طلبی آمریکا بازگردد و به فکر کنترل گرینلند، کانادا و کانال پاناما است.

او بیشترین موفقیت را در ونزوئلا به دست آورده است. اما خطراتی وجود دارد. منتقدان آقای ترامپ ایالات متحده را متهم می کنند که منابع ونزوئلا را مصادره کرده و با باقی گذاشتن عمدتاً افراد مادورو در منصب های خود، از یک دولت اقتدارگرا حمایت می کند. این توافق همچنین ایالات متحده را در سرنوشت رژیمی بسیار نامحبوب و غیرمنتخب گرفتار می کند که با اعتراضات فزاینده ای برای تغییرات سیاسی روبرو است.

«وزیر رویو گفت که ما با ونزوئلا در جنگ نیستیم»، در جلسه ی توضیح به کنگره در ماه فوریه، شان کستن Sean Casten، نماینده ی دموکرات ایلینوی، از اسکات بسنت Scott Bessent، وزیر خزانه داری، پرسید که ایالات متحده چه اختیاری برای کنترل دارایی های ونزوئلا دارد؟ آقای بسنت به آقای کستن گفت که بعداً با او تماس خواهد گرفت.

رنال پولیتیک سفت‌وسخت آقای روبیو در ونزوئلا برای مردی که در تمام دوران کارش خود را را مدافع دموکراسی در آمریکای لاتین معرفی کرده، تغییر چشمگیری است. او گفته است هدف‌اش گذار نهایی به دموکراسی است.

همان طور که آقای ترامپ روبیو را به‌عنوان جانشین خود در نظر دارد، نتیجه‌ی حمله به ونزوئلا می‌تواند آینده‌ی سیاسی آقای روبیو را شکل دهد،

در ساعات اولیه‌ی سوم ژانویه، اندکی پس از دستگیری آقای مادورو، آقای روبیو تلفنی با خانم رودریگز تماس گرفت. روبیو به زبان اسپانیایی به او گفت که باید میان همکاری با ایالات متحده و حمله‌ی گسترده‌تری که زیرساخت‌ها، پایگاه‌های نظامی و مقامات ارشد ونزوئلا را هدف قرار دهد، انتخاب کند. پس از کمی مذاکره، خانم رودریگز با همکاری با او موافقت کرد.

او به آقای روبیو گفت که «او اساساً آماده است کاری را انجام دهد که فکر می‌کنیم برای عظمت دوباره‌ی ونزوئلا لازم است». آقای ترامپ گفته بود که ایالات متحده «کشور را اداره خواهد کرد» تا زمانی که انتقال قدرت «امن، مناسب و عاقلانه» صورت گیرد. چند روز بعد، آقای ترامپ در مصاحبه‌ای با نیویورک تایمز گفت که انتظار دارد ایالات متحده سال‌ها ونزوئلا را اداره کند.

در مرکز این امر، آقای روبیو قرار دارد که دیگر مقامات او را «نایب‌السلطنه» می‌نامند. این عنوان به فرمانداران قدرتمندی داده می‌شد که تا زمان شورش ونزوئلا و بیشتر دیگر مناطق مستعمره‌های امپراتوری اسپانیا در اوایل قرن نوزدهم بر آن مناطق حکومت می‌کردند.

وقتی خانم رودریگز شروع به تشکیل دولت خود کرد، آقای روبیو در تصمیمات کلیدی انتخاب پرسنل اظهارنظر کرد و او را ترغیب کرد که خانواده و شرکای تجاری آقای مادورو را پاکسازی کند. او به کارش ادامه داد.

اکثر ونزوئلایی‌ها از سقوط آقای مادورو ابراز آسودگی کرده‌اند، اما با ناباوری شاهد اتحاد دولت ترامپ با بیشتر مدیران اصلی او بودند. تورم کاهش یافته اما همچنان بالاترین نرخ در جهان است و ارز کشور همچنان ارزش خود را از دست می‌دهد. میلیون‌ها نفر خواهان انتخابات جدید هستند و فشار به آقای روبیو وارد می‌کنند تا

چه گونه مارکو روبیو ونزوئلا را از دور اداره می کند؟

فراتر از توافق های اقتصادی حرکت کند و تغییرات سیاسی به وجود آورد. سرمایه گذاران نگران سرمایه گذاری در سیستمی هستند که هر لحظه ممکن است فرو بریزد. پیش از زلزله ها، خانم رودریگز از آقای روبیو خواستار خودمختاری مالی بیشتر و لغو تحریم های اقتصادی برای کاهش فشار داخلی بر دولتش بود. آقای روبیو نسبت به استدلال های او همدلی نشان داده است، اما دولت آمریکا کنترل را کم تر نکرده است. همکاری آقای روبیو با خانم رودریگز باعث نارضایتی برخی از دیپلمات های حرفه ای آمریکا، آمریکایی های ونزوئلایی تبار و متحدان آقای ترامپ شده است که از این ایده که معاون ارشد مادیرو در قدرت است، ناراحت هستند.

آقای روبیو و دیگر مقامات این نگرانی ها را رد کرده و اشاره کرده اند که خانم رودریگز تقریباً همه ی دستورات دولت آمریکا، به ویژه دستورات مربوط به امور مالی کشور، را رعایت کرده است. ونزوئلا بخش زیادی از نفت خود را از طریق دو شرکت تجارت نفت، ترافیگورا Trafigora و ویتول Vitol، طی توافقی که دولت ترامپ ایجاد کرده، می فروشد.

آقای روبیو تا حد زیادی از کریس رایت Chris Wright، وزیر انرژی، در باز کردن صنعت نفت ونزوئلا به روی سرمایه گذاری خارجی، که سنگ بنای چشم انداز آقای ترامپ برای کشور است، پیشی گرفته است. او ورود شرکت های جدید آمریکایی را به زیان تولیدکنندگان نفت اروپایی که پیش تر در کشور فعالیت می کردند، در اولویت قرار داده است.

بن دیتدریش Ben Dietderich، سخنگوی آقای رایت، گفت که وزیر امور خارجه همکاری نزدیکی با آقای روبیو داشته و به طور منظم با رهبران صنعت انرژی و خانم رودریگز گفتگو کرده است.

تسلط واشنگتن بر اقتصاد ونزوئلا فراتر از درآمدهای نفتی است. تیم آقای روبیو مجوزهایی را تهیه می کند که به شرکت هایی که می خواهند در ونزوئلا تجارت کنند، معافیت هایی از تحریم ها ارائه می دهد. آقای روبیو به دولت خانم رودریگز هشدار داده است که از همکاری با دشمنان آمریکا خودداری کند. برای مثال، پس از سقوط آقای مادیرو، شرکت نفت دولتی ونزوئلا به طور مخفیانه عملیات پروژه های نفتی را که با

«روس‌نفت Rosneft» روسیه در مالکیت مشترک دارد، به دست خود گرفته است. «روس‌نفت» به درخواست اظهارنظر پاسخ نداده است.

دولت ترامپ همچنین موفق شده خانم رودریگز را تحت فشار قرار دهد تا ونزوئلایی‌هایی را تحویل امریکا بدهد که دادستانی امریکا آن‌ها را نشان کرده است. به درخواست ایالات متحده، دولت خانم رودریگز در فوریه، الکس ساب Alex Saab، دوست میلیاردی و شریک تجاری آقای مادورو، را بازداشت کرد و پس از سلب گذرنامه‌ی ونزوئلایی او، استرداد او به ایالات متحده را تأیید کرد.

برخی مقامات معتقدند دادستانی امریکا می‌خواهد از آقای ساب برای تقویت پرونده علیه آقای مادورو که به جرایم مختلف قاچاق مواد مخدر متهم شده است، استفاده کند. و در ژوئن، طبق گفته‌ی چند نفر آگاه از این عملیات، دولت رودریگز به ایالات متحده در کشتن رئیس باندی جنایتکار که رابطه‌ی دیرینه با مقامات ونزوئلایی داشت کمک کرد.

نیروهای آمریکایی از اطلاعات ارائه‌شده توسط مقامات خانم رودریگز برای کشتن نینو گوئرو Niño Guerrero، یکی از رهبران باند ترن د آراگوا Tren de Aragua، در حمله‌ی موشکی به منطقه‌ای دورافتاده در جنوب ونزوئلا استفاده کردند. این نخستین همکاری نظامی بین دو کشور در چند دهه‌ی اخیر بود. دولت ونزوئلا بعداً جسد رهبر باند را پیدا کرد و به ایالات متحده تحویل داد.

دولت ترامپ «ترن د آراگوا» را متهم به همکاری با آقای مادورو کرده تا مواد مخدر و مهاجران غیرقانونی وارد ایالات متحده بکنند، در حالی که سازمان‌های اطلاعاتی امریکا سال گذشته ارزیابی کرده بودند که آقای مادورو کنترل باند را در دست نداشته است.

دولت ترامپ حتی بر شرکت خانم رودریگز در جلسات عمومی و سخنان او کنترل دارد. در ماه مه، پیش از آن که خود دولت ونزوئلا بداند آقای روبیو اعلام کرد که خانم رودریگز به هند سفر خواهد کرد. این امر مقامات و دیپلمات‌های خارجی ونزوئلایی را شگفت‌زده کرد.

وقتی مجری فاکس نیوز، برت بایر Bret Baier، با خانم رودریگز برای دعوت او به یک مصاحبه تماس گرفت، او جواب داد که آقای ترامپ باید موافقت کند. آقای

چه گونه مارکو روبیو ونزوئلا را از دور اداره می کند؟

ترامپ که دوست دارد خانم رودریگز به او احترام بگذارد طبق گفته‌ی چندین مطلع بارها این داستان را برای دیگران بازگو کرده است.

وقتی ایالات متحده به ایران حمله کرد، ایوان گیل **Yvan Gil**، وزیر امور خارجه‌ی ونزوئلا، باظرافت تجاوز آمریکا به متحد دیرین ونزوئلا را [در رسانه‌ی اجتماعی] محکوم کرد. دولت ترامپ به خانم رودریگز اطلاع داد که این پست باید حذف شود و به او هشدار داد که دیگر به‌طور علنی از مخالفان آمریکا حمایت نکند. آقای گیل این پست را چند ساعت پس از انتشار حذف کرد.

در واقع، این اعترافی بود به این که ونزوئلا دیگر سیاست خارجی خود را تعیین نمی‌کند.

آقای گیل به درخواست اظهارنظر پاسخ نداد.

آقای روبیو ماه گذشته در بحرین خواب بود که با تلفن اتاق وضعیت کاخ سفید بیدار شد. دو زلزله‌ی عظیم ونزوئلا را لرزانده بودند و تصاویر اولیه بسیار ناامیدکننده بود. محله‌هایی کاملاً ویران و ده‌ها نفر مفقود شده بودند. کمی بعد، آقای روبیو با خانم رودریگز صحبت کرد و وعده‌ی کمک کامل ایالات متحده را داد. تیم‌های نجات آمریکایی دو روز بعد به ونزوئلا رسیدند. آقای روبیو برنامه‌های دولت ونزوئلا را در سه مرحله شرح داده است: بازبایی اقتصاد، تثبیت کشور و گذار آن به دموکراسی.

پیش از زلزله‌ها، مقامات آمریکایی اعلام کرده بودند که در مرحله‌ی دوم هستند و در حال کار برای فراهم کردن سرمایه‌گذاری بین‌المللی. برای پیشبرد این هدف، مقامات ارشد دولت ترامپ به ونزوئلا سفر کرده‌اند تا با همتایان خود دیدار کنند و قراردادهای جدید انرژی و معدن را امضا کنند.

با این حال، تصمیمات اعلام شده عمدتاً نشانه‌های خوش‌بینانه‌ای از سرمایه‌گذاری‌های احتمالی بوده‌اند.

در ماه مارس، داگ بورگوم **Doug Burgum**، وزیر کشور، به ونزوئلا سفر کرد و با خانم رودریگز در کاخ ریاست جمهوری دیدار نمود. در طول دیدار، آقای روبیو به او پیام داد و پرسید جلسه چطور پیش می‌رود. خانم رودریگز گفت اوضاع خوب پیش می‌رود و یک سلفی با آقای بورگوم فرستاد.

اما این جلسه تحت‌الشعاع اخبار ناگوار قرار گرفت. رویترز آن روز گزارش داد که دادستانی آمریکا تدریجاً در حال پرونده‌سازی حقوقی علیه خانم رودریگز است. دولت خانم رودریگز شوکه شد و از کاخ سفید درخواست توضیح کرد. برای رفع نگرانی‌های خانم رودریگز، تاد بلانش **Todd Blanche**، معاون دادستان کل وقت، این گزارش را «کاملاً نادرست» خواند. اما دولت ونزوئلا به دنبال تضمین‌های بیشتری بود. پس روز بعد، آقای روبیو لینگ یک رئیس‌جمهور آمریکا در رسانه‌ی اجتماعی را به رودریگز پیامک کرد.

آقای ترامپ نوشت: «دل‌سی رودریگز، رئیس‌جمهور ونزوئلا، بسیار خوب عمل می‌کند و با نمایندگان آمریکا بسیار خوب همکاری می‌کند.» خانم رودریگز خوشحال شد و خواست با پستی از آقای ترامپ تشکر کند. اما اول، پیش‌نویس را با آقای روبیو به اشتراک گذاشت. او پس از دریافت تأیید آن را منتشر کرد.

پیش از دستگیری آقای مادورو، دادستان‌های آمریکا در حال بررسی بسیاری از مقامات ونزوئلایی، از جمله خانم رودریگز بودند، هرچند مشخص نیست که آیا این تلاش‌ها شواهدی از جرایم را آشکار کرده است یا خیر. خبرگزاری آسوشیتدپرس در ماه مه گزارش داد که دولت ترامپ به دادستان‌ها دستور داده است تحقیقات درباره‌ی خانم رودریگز را متوقف کنند.

موفقیت تلاش‌ها برای ایجاد ثبات در ونزوئلا، مرحله‌ی دوم برنامه‌ی آقای روبیو، عمدتاً به سرمایه‌گذاری خارجی بستگی دارد. اما سرمایه‌گذاران محتاط هستند. بخش نفت رو به زوال و اضمحلال است و کنترل خانم رودریگز بر قدرت در ابهام قرار دارد. زلزله‌ها مذاکرات برای قراردادهای نفتی جدید را به تأخیر انداخته‌اند.

به نظر نمی‌رسد آقای ترامپ نگران باشد. او بارها پیشنهاد کرده است که ونزوئلا می‌تواند پنجاه و یکمین ایالت آمریکا شود.

این‌که چه کسی ممکن است کشور را به‌طور دائمی‌تر رهبری کند، هنوز عمیقاً ناروشن است. ماریا کورینا ماچادو، رهبر مخالفان تبعیدی، همچنان محبوب‌ترین سیاستمدار کشور است. اما او دشمنان قسم‌خورده‌ای در میان مقامات امنیتی و نظامی ونزوئلا دارد که باعث شده آقای روبیو او را کنار بگذارد و خانم رودریگز را به‌عنوان رهبر منتخب کشور انتخاب کند.

چه گونه مارکو روبیو ونزوئلا را از دور اداره می کند؟

آقای روبیو که زمانی حامی سرسخت خانم ماچادو بود، در ماه های اخیر از او فاصله گرفته است. رابطه ی سرد بین دولت ترامپ و خانم ماچادو پس از زلزله ها به یک شکاف آشکار تبدیل شد. مقامات آمریکایی به دلیل ترس از دامن زدن به ناآرامی ها، از کمک به بازگشت او به ونزوئلا خودداری کرده اند.

جدول زمانی مرحله ی نهایی طرح آقای روبیو برای ونزوئلا، یعنی انتخابات آزاد، هنوز مشخص نیست. وقتی نیویورک تایمز در ماه مه از خانم رودریگز پرسید که چه زمانی انتخابات برگزار خواهد کرد، او گفت: «نمی دانم. یک وقتی.»

تحلیل گران سیاسی می گویند خانم رودریگز ممکن است تلاش کند وقت را تلف کند تا زمان ریاست جمهوری ترامپ را به پایان برساند، به امید این که فشار کمتری برای برگزاری انتخابات برای جانشین او باشد. فعلاً مسئله ی زمان برگزاری انتخابات در اختیار او نیست. در دست آقای روبیو است.

¹ این مقدار کمک مالی را مقایسه کنید با درآمد ۳ میلیارد دلاری حاصل از فروش نفت در آوریل گذشته.